

ΕΟΚ:

Τί θά λέγατε
γιά πρόωρες εκλογές;

1 Απρί 7/7/79

Η «ΕΥΦΟΡΙΑ» από την ένταξη, δέ βάσταξε πολύ... Και ναί μόν η Βουλή των Έλλήνων επικύρωσε τή συμφωνία, αλλά ή περιρρέουσα ατμόσφαιρα – ή ενεργειακή κρίση, οί έλληνοαμερικανικές σχέσεις, τό ερώτημα «πού τό πάει τό ΠΑΣΟΚ» και, ακόμα, κάποια μηνύματα από τήν ίδια τήν ΕΟΚ, κλπ – όλα αυτά, χάλασαν τήν κυβερνητική ευεξία.

Τά μηνύματα από τήν Έδρα τής Κοινότητας, ήσαν, όπωσδήποτε, διακριτικά. Είχαν τή μορφή «άπλών σκέψεων» πού «άπλως έτίθεντο ύπόψη» του κ. Καραμανλή:

«Η επικύρωση τής συμφωνίας από τό Κοινοβούλιο τής χώρας σας – έλεγαν τά μηνύματα – χαροποίησε όλους τούς φίλους σας στην ΕΟΚ. Πλήν, ή μή συμμετοχή μεγάλου τμήματος τής αντιπολιτεύσεως στή συζήτηση και ψηφοφορία γιά τήν επικύρωση, αποτελεί θέμα προς διερεύνηση... Η Κοινότητα συμμερίζεται, άσφαλώς, τήν άποψη σας ότι δέν ύπάρχει θέμα δημοψηφίσματος, εφόσον τά δύο τρίτα τής Βουλής επικύρωσαν τή συμφωνία... Όστόσο, ένιοι φίλοι σας στις Βρυξέλλες, διερωτώνται – χωρίς πρόθεση, θεδαίως, νά παρέμβουν σε θέματα άποκλειστικής έλληνικής άρμοδιότητας – κατά πόσο θά ήταν ένισχυτική τής ψήφου του Έλληνικού Κοινοβουλίου, ή άνανέωση τής εμπιστοσύνης του έλληνικού λαού προς τό πρόσωπό σας, τήν όποία, άλλωστε, θεωρούν δεδομένη»...

Η κοινοτική σύσταση, ύπήρξε σαφής: Γιά νά ήσυχάσετε και σεις και μεις από τόν «πονοκέφαλο» του προέδρου του ΠΑΣΟΚ, πού έπισείει τήν περίπτωση δημοψηφίσματος, έάν και όταν έλθει στην έξουσία, γιά νά θεωρηθεί ή ένταξη τής Ελλάδας όριστική και άμετάκλητη, κυρώσετε τήν κυρωτική ψήφο τής Βουλής, μέ τή διενέργεια εκλογών!

Και εκλογές μπορεί, φυσικά, νά διενεργήσει ό κ. Καραμανλής, όποτε θέλει... Όμως, οί περισσότεροι από τούς «έπιτελείς» τής «Νέας Δημοκρατίας» άποφαινόνται ότι ό καταλληλότερος χρόνος προσφυγής στή λαϊκή έτυμγορία, θά ήταν ίσως τό φθινόπωρο του '80, μέ τήν επικύρωση τής συμφωνίας ένταξης από τά έννεα ευρωπαϊκά κοινοβούλια. Τότε – ύποστηρίζουν – τό «θάμπος» από τήν ένταξη θά είναι πλήρες και τότε, ακριβώς, ή διενέργεια εκλογών, μέ ένα θετικό, γιά τή «Ν.Δ.» αποτέλεσμα, θά έχει τήν έννοια πλήρους επιδοκιμασίας τής κυβερνητικής ευρωπαϊκής πολιτικής.

«Πού τό πάει τό ΠΑΣΟΚ»;

Άλλά ένω ό κ. Καραμανλής, δέν άποφάσισε ακόμα ποιά συνέχεια θά πρέπει νά δώσει στή «σύσταση» τής ΕΟΚ, γιά έπίσπευση του χρόνου των εκλογών, οί «έπιτελείς» του προσπαθούν νά χαρογραφήσουν τή στρατηγική – και τακτική – του ΠΑΣΟΚ. Μέχρι στιγμής, ή κυβέρνηση άπόφυγε νά δξύνει τήν αντίδικια τής μέ τήν άξιοματική αντιπολίτευση... Έτσι, ύστερα από μία πρώτη έπίσημανση – άμέσως μετά τήν άποχώρηση του ΠΑΣΟΚ και του ΚΚΕ από τή Βουλή – γιά τόν κίνδυνο πού θά διατρέξει ή ελληνική οικονομία άν ή χώρα «όδηγηθεί σε πολιτικές περιπέτειες και κοινωνικές άναταραχές», κάλεσε τούς Έλληνες – ακόμα και αυτούς πού «μέχρι σήμερα, ήσαν αντίθετοι στην ένταξη»... – νά συστρατευθούν, γιά ν' άξιοποιήσουν «τή μεγάλη ευκαιρία πού μās προσφέρεται», κλπ.

Η κυβερνητική «έκκληση» ωστόσο, μέ εξαίρεση ίσως τήν «ομάδα των ευρωπαίων», δέν φαίνεται νά είχε άπήχηση στα βασικά οργανωτικά και κοινοβουλευτικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ, πού έπιμένουν ότι ή ένταξη τής χώρας στην ΕΟΚ, όχι μόνο δέν άποτελεί «ευκαιρία», αλλά, αντίθετα, άρνητική εξέλιξη, μέ άπροσμέτρητες, μέχρι στιγμής, επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία και τό διοτικό έπίπεδο του λαού.

Τήν άποψη αυτή, επανέλαβε ό πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Α. Παπανδρέου, και κατά τήν Πανελλαδική Σύσκεψη των συνδικαλιστικών στελεχών του κόμματος, τό περασμένο Σάββατο. Καταγγέλλοντας τόν «πατερναλιστικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό», δέν παρέλειψε νά επαναλάβει ότι, σάν συνέπεια τής ένταξης, μεγάλο μέρος του άγροτικού πληθυσμού τής χώρας θά εξαναγκαστεί νά φύγει από τή γή του, ότι πολλές μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις θά καταστραφούν, ότι ή άνεργία και ή ύποαπασχόληση θά αύξηθούν, ότι ό ρυθμός άνόδου τής άμοιβής εργασίας θά συμπιεσθεί, κλπ. Γιά νά καταλήξει: Γιά τό ΠΑΣΟΚ, τό θέμα τής ένταξης παραμένει εκκρεμές. Και ή εκκρεμότητα θά άρθει μόνο μέ δημοψήφισμα.

Κατά τήν εκτίμηση όρισμένων σχολιαστών, ή «σκληρή» αυτή γλώσσα του προέδρου του ΠΑΣΟΚ, δέν είναι άσχετη μέ τά ερωτήματα πού έθεσε, μέσα στους κόλπους του κόμματος, ή παραίτηση Σημίτη, αλλά και μέ όρισμένες τάσεις ή άμφισβητήσεις, πού καταγράφικαν στή συνδικαλιστική σύσκεψη, ως προς τήν παραπέρα πορεία του κινήματος.

Σχετικά άναφέρεται ότι ό Α. Παπανδρέου είναι άποφασισμένος, όταν τό κίνημα έλθει στην έξουσία – και αυτό, κατά τούς ύπολογισμούς του ΠΑΣΟΚ, μπορεί νά πραγματοποιηθεί μέσα στην προσεχή πενταετία – νά άπαιτήσει τή διενέργεια δημοψηφίσματος, έστω και άν ή άπαιτηση αυτή θά σήμαινε συνταγματική κρίση, από ένδεχόμενη άρνηση του (τότε) Προέδρου τής Δημοκρατίας νά ικανοποιήσει τό «φυσικό αυτό αίτημα». Άναφέρεται ακόμα ότι ή ήγεσία του ΠΑΣΟΚ έχει ένστερνωσει, ως ένα βαθμό, τήν άποψη Σημίτη – κι άς έχει παραιτηθεί... – σύμφωνα μέ τήν όποία ό συνδικαλισμός, τό συνεταιριστικό κίνημα, τό φοιτητικό κίνημα, κ.ά., πρέπει, έξισου μέ τόν κοινοβουλευτισμό, νά βρίσκονται στο έπίκεντρο τής προσοχής, και πάλης, του κόμματος.

Κοντολογής: Όλες οί πληροφορίες πού διαρρέουν ή άφήνονται νά διαρρεύσουν από τό ΠΑΣΟΚ, μιλούν γιά «σκληρή» γραμμή και γιά έπίταση τής αντιπολιτευτικής δραστηριότητάς του σε όλους τούς τομείς τής δημόσιας ζωής. Και οί πληροφορίες αυτές, άνησυχούν τόν άρχηγό τής «Νέας Δημοκρατίας», πού διερωτάται, κάθε τόσο, «πού τό πάει τό ΠΑΣΟΚ» και άν ή εξέλιξη τής πολιτικής μας ζωής θά περάσει δύσκολες ώρες...

Η ενεργειακή κρίση

Τίς άνησυχίες του άρχηγού τής «Νέας Δημοκρατίας», ήλθε νά έπιτείνει, άσφαλώς, ή ενεργειακή κρίση, μέ τελευταία έκφραση τήν άπόφαση των χωρών τής ΟΠΕΚ ν' ανατιμήσουν και πάλι τό πετρέλαιο. (Η τιμή του, όπως είναι γνωστό, από τό 1973 μέχρι σήμερα, άνέβηκε κατά 73%, πίο συγκεκριμένα, από 2,41 δολάρια τό βαρέλι στα 20 δολάρια, κατά μέσον όρο).

Φυσικά, ή παρόξυνση τής ενεργειακής κρίσης, έκφράζεται σε κλίμακα διεθνή... Όμως στην περίπτωση τής Ελλάδας πού, τήν έπομένη τής ένταξης τής στην ΕΟΚ, χρειάζεται ολοένα και περισσότερη ενεργειακή, γιά νά φτάσει στο έπίπεδο ανάπτυξης των άλλων εταίρων τής Κοινότητας (πού έχουν διπλάσιο, κατά κεφαλή, εισόδημα, από τό ελληνικό), τό ενεργειακό πρόβλημα έμφανίζεται μέ ιδιαίτερη οξυγύτητα. Ιδιαίτερα, όταν, επί χρόνια όλόκληρα, καμιά κυβέρνηση τής Δεξιάς δέν σκέφτηκε πώς